

Bifröst/Ásbrú

A Bifröst, vagy más néven Ásbrú, egy lángható szivárványhíd, ami összeköti Ásgarðot Miðgarðdal, aminek egyik végén a mi világunk, másik végén pedig Heimdall tanyája található. Ámbár nem igazán említik fontosabb események leírásaiban, mégis fontosnak tartottam írni róla egy rövidebb posztot, mert a mindennapi életben és a Ragnarök idején is fontos feladatot lát el.

A Próza-Edda több fejezetében is közöl információkat a Bifröstről, a (GYK-) 13.fejezet például így mesél róla:

”- Milyen út vezet föl a földről az égbe? (...)

- Senkitől nem hallottad még, hogy az istenek hidat építettek volt a földről az égbe? Ezt a hidat Bifröstnek hívják. Biztos láttad is már, bár lehet, hogy te szivárványnak mondd. Nagyon erős híd, három színben pompázik, és több szakértelemmel és művészettel húzták fel, mint bármely más építményt. (...)”

Ahogy az a szövegből is kiténik, ez a híd a hidak legfontosabbika (és legjobbika). Ennek két oka van:

-Egyrészt az istenek napi jelleggel használják közlekedésre, ahogy a Gylfi Káprázatában (15.fejezet) is olvashatjuk:

”(...) A kőrisfa harmadik gyökere az égboltig ér, és ott buzog alóla egy igen szentséges forrás, Urð forrása. (...) Naponta idelovagolnak az Ászok a Bifröstön, más néven az Ászok hídján át.”

-Másképpen pedig védelmi okai is vannak. Igaz, Miðgarð vára is védi az istenek otthonát, de maga a híd is egyfajta védelmi szerepet tölt be - véleményem szerint. Igaz, ennek szerencsére nem láttuk/látjuk a gyakorlati következményeit, de az én nézeteim szerint Heimdall nem véletlenül őrködik az Ásbrú híd kapujában. Erről tesz tanúságot a (GYK-) 27. fejezet is:

"(...) Heimdall az Ég-ormon lakik a Bifröst híd lábánál. Ő az istenek őre, ott tanyázik az ég alján, és vigyázza, nehogy a hídon átjussanak a hegyóriások."

Ugyanakkor az előbb már említett fejezetből (GYK-15) azt is kiolvashatjuk, hogy a Bifröst állandó jelleggel tüzes áradatban ég ("áll ugyanis lángban az Ászok hídja" – ÁLC-29;részlet), hogy ezzel is távol tartsa a kellemetlen betörőktől a hatalmasok otthonát, illetve azt is írja, hogy a hidat "isten hatalom védi".

Azonban el fog jönni az idő, amikor az Ásbrú is összedől, és nem lesz képes már többé a feladatait elvégezni – ez lesz a Ragnarök.

A híd pusztulásáról három forrás is beszámol (GYK-13; GYK-51; FÁF-15), ezek közül én a legelső emelném ki:

"(...)De bármily erős is, összeomlik, mikor majd Muspel fiai átlovagolnak rajta, és ahhoz, hogy mégis továbbhaladjanak, széles folyókon kell átúsztatniuk lovaikkal. -Ha meg összeomlik -mondta Gangleri- , akkor nem építették elég erősnek, pedig azt tehetik, amit akarnak.

-Ezért az építményért nem érdemelnek szemrehányást az istenek -mondta Nagyságos.- Bifröst nagyon jó híd, csak ebben a világban semmi sincs, ami ellen tudna állni a Muspel-fiak rohamának."

Ahogy a szövegből is kiolvashatjuk, sajnos eljön az az idő, amikor már nem védi Ásgardot a Bifröst, se Heimdall, és amikor már többet nem fogják földünket taposni az istenek. De ez nem jelenti azt, hogy a híd, vagy akár az istenek, vagy a Vigríð mezei emberek gyengék lennének – Surtur lángja mindent és mindenkit fel fog falni, ha eljön annak az ideje.

Végszóként fontos azt is megjegyezni: ahogy sok másra is a vallásunkban, úgy a Bifröstre is tekinthetünk átvitt értelemben. Ugyanis nagyon jól jelképezi az ember-isten kapcsolat lényegét. Mi magunk se vagyunk tökéletesek, van hogy elesünk, de akkor is ott öröklik felettünk Heimdall-Ríg, népünk (egyik) védelmezője, hogy segítséget nyújtson, amikor igazán szükségünk van rá - a többi istennel együtt. Ha hitünk szilárd, és erős marad, és ellenáll minden támadásnak, akkor megmarad a kapcsolat köztünk és Ásgard között, legyen akármilyen nehéz is az aktuális helyzetünk. És még egyszer hangsúlyozva azt, amit már leírtam: felégethet minket a Ragnarök és Surtr tüze, de nem törheti meg a becsületünket, mert nem szégyen meghalni az istenek oldalán, ahogy elbukni se szégyen, ha utána van akaraterőnk (és erős hitünk) felállni.